

ind deri, idet Ministeren lod det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds høre, at jeg i sin Tid ved den geistlige Lønningslovs Behandling var mere bitter imod det ærede Medlem end imod Ministeren selv. Dette kan gjerne være; det er, som man tager det; jeg husker nok, at jeg var meget misfornøjet med, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds gif saaa langt hen imod Ministeren, som han gjorde, og jeg er meget glad over, at det ærede Medlem er gaaet tilbage igjen. Det lod noget ironisk, naar den ærede Minister lod det ærede Medlem høre, at han havde vundet sin Erfaring paa Vandringer rundt omkring i Landet. Det er af den Slags Erfaringer, som jeg for mit Bedkommende kalder glædelige Erfaringer, og det skulde glæde mig, om den ærede Minister vilde foretage lignende Vandringer i Landet for at høre Folkestemningen; det kunde da være, at de Lovarbejder, han forelagde os som Fruget af de Erfaringer, han derved gjorde, vilde blive saaledes, at vi kunde være i Stand til at se paa dem med mere venlige Øine, end vi nu er i Stand til at se paa hans Lovforslag. Jeg vilde derfor meget ønske, at den ærede Minister i den Henseende vilde gaa i det ærede Medlems Fodspor; jeg er overbevist om, at det danske Folk vilde faae et glædeligt Udbytte deraf. Dette var de personlige Bemærkninger, jeg havde at fremsætte. — Det Foredrag, som nu blev holdt af det ærede Medlem her ligeoverfor (L. Larsen) foretog mig at være fuldt af Selvomdfigelser. Han optraadte i Begyndelsen meget skarpt imod os, som have angivet at ville stemme imod dette Lovforslags Oergang til anden Behandling, og han kaldte dette for en Slags Falliterklæring, men umiddelbart derefter lod han Ministeren høre, at det, han havde budt os, var Stene i Stedet for Brød. Jeg veed nu ikke, hvorledes man kan rime de to Ting sammen, at det skulde være en Falliterklæring af os, naar vi stemme imod et Lovforslag, der giver os Stene i Stedet for Brød. Dersom det er det ærede Medlems Mening, at Lovforslaget fortjener en saadan Betegnelse, hvad jeg for Øvrigt er enig med ham i, mener jeg, at Konsekvensen maa være den, at man gjør bedst i at bringe et Forslag, man ser med saadanne Øine, ud af Verden saa hurtigt som muligt. Det ærede Medlems Lovtale og Gravtale over den ærede Minister skal jeg lade ligge; jeg vil hverken sige Roser eller Tørne. Jeg skal aabent og ærlig sige, at jeg ønsker, at den ærede Minister maa forsvinde fra Labouretten jo før jo hellere, og jeg tror ikke, at han enten nu eller i Fremtiden vil være til Held for det danske Folk. Det tør dog maaske endnu være mig tilladt at fremsøre en Bøn overfor den ærede Minister; jeg skal gjøre det saa beskedent som muligt, thi jeg har nok lagt Mærke til, at den ærede Minister har en stor Forskælighed for at være lidt bitter overfor mig; igaar syntes jeg i alt

Fald ikke selv at have forskyldt at blive tiltalt saa bittert, som den ærede Minister gjorde. Jeg fremsatte bestemte Spørgsmaal, og de bleve som sagt tilbageviste paa en bitter Maade, men de selvsamme Spørgsmaal bleve fremsatte af det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Madsen), og til ham henvendte den ærede Minister sig med Svar. Jeg tilstaar, at dette glædede mig, og jeg er paa ingen Maade jalour paa det ærede Medlem, fordi han var saa heldig at faae et gunstigt Svar, thi det er mig ligegyldigt, hvem Svaret bliver givet, naar jeg blot faar Svar paa det, jeg ønsker at vide. Spørgsmaalene bleve altsaa tildels bekvarede af den ærede Minister, men der er en lille Stump tilbage, som jeg ikke fik besvaret, men som jeg ønsker besvaret, og jeg vil sige den ærede Minister, at jeg, naar jeg faar et gunstigt Svar derpaa, vil tage under Overveielse, om jeg kan stemme for, eller maaske love at stemme for Lovforslagets Oergang til anden Behandling for at imødekomme det Ønske, som den ærede Minister har om at faae Noget ud af denne Sag. Jeg tilstaar, at jeg ikke har nogen rigtig Tro til, at det vil ske, men Lidterne ere jo omskiftelige, Personer og Meninger kunne ogsaa omskifte, og maaske vi kunne have den Fornøielse at se, at ogsaa den ærede Minister skifter Standpunkt i en Retning, som er os kjær. Dersom den ærede Minister vil imødekomme mit Ønske i Eighed med den Imødekommen, han har vist ligeoverfor det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds, tror jeg, at vi kunne se lidt venligere paa denne Sag, og at vi mulig kunne gjøre os Haab om, at der kan komme Noget ud af den. Det lille Ønske, jeg har, er det, at den høitærede Minister vil love mig, at han vil gaa ind paa ogsaa at give Familiefødrene Ret til at affædige de Skolelærere, som de ikke synes om, naturligvis efter visse lovbundne Regler, og jeg skal med største Fornøielse gaa ind paa, at disse Regler blive saaledes, at de give Sikkerhed for, at ikke et enkelt Parti eller enkelte Medlemmer kunne kaste Skolelæreren paa Borten, naar de finde for godt. Jeg forlanger aldeles ikke andet, end at det gjøres muligt for et Skoledistrikt at faae fjernet en Skolelærer, naar et overordentlig stort Flertal er misfornøjet med ham paa Grund af hans Stilling til Skolen og Børnene. Hvis den ærede Minister vil love mig at gaa ind paa en saadan Rante, hvis jeg altsaa faar et gunstigt Svar i saa Henseende, saaledes som det allerede tildels er vundet ved det Svar, han gav det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds, skal jeg til Gjengæld vise ham den Gunstbevisning at stemme for Sagens Oergang til anden Behandling til Trods for, at jeg tidligere har erklæret, at jeg ikke kunde det, grundet paa, at jeg ikke troede, at der kunde komme Noget ud af en fortsat Behandling af Forslaget. Det sidste Foredrag, vi igaar hørte af den ærede